

พ ร ะ ม ห า กั จ จ า ย น เถ ร ะ

หากว่าบุรุษพึงจะทำบุญไซ้
ก็ควรทำบุญนั้นให้บ่อยๆ ควรทำความพอใจในบุญนั้น
เพราะการสั่งสมบุญเป็นเหตุนำความสุขมาให้

พระมหาทักษิณเถระ

๕๑

เวลาในโลกมนุษย์ผ่านไปอย่างรวดเร็ว เดียววันเดียวคืน เวลาที่ผ่านไปนั้นไม่ผ่านไปเปล่าได้นำเอาความแก่ชราความไม่เที่ยงแห่งสังขารให้เกิดขึ้นกับตัวเรา สำหรับชีวิตของนักสร้างบารมีนั้น ย่อมไม่ปล่อยให้สังขารเสื่อมไปเปล่า แต่จะเก็บเกี่ยวเอาบุญกุศล ไปพร้อมๆ กับเวลาที่สูญเสียไป ยิ่งแก่ บารมียิ่งเพิ่มพูน แก่บุญ แก่บารมี บุญในตัวก็เพิ่มขึ้นทุกๆ วัน การใช้ชีวิตให้เป็นไปเพื่อการสร้างบารมีด้วยอย่างนี้ ได้ชื่อว่าเป็นผู้ที่ไม่ประมาทในการดำเนินชีวิต การเกิดมาของผู้นั้นเป็นการเกิดมาอย่างมีคุณค่า ได้ทำหน้าที่ของการเกิดมาเป็นมนุษย์ในภพชาตินั้นๆ ได้อย่างสมบูรณ์

มีพุทธพจน์บทหนึ่งที่พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสไว้ใน ธรรมบท ว่า

“บุญฉณเจ ปุริโส กยิรา กยิราเถนํ ปุนปฺปุนํ
ตมฺหิ ฉนฺทํ กยิราถ สุโข ปุณฺณสฺส อจฺจโย

หากว่าบุรุษพึงทำบุญไซ้ร้ ก็ควรทำบุญนั้นให้บ่อยๆ
ควรทำความพอใจในบุญนั้น เพราะการสั่งสมบุญเป็นเหตุนำ
ความสุขมาให้”

ทุกชีวิตที่เกิดมาในโลกนี้ ล้วนเกิดมาเพื่อแสวงหาความสุขด้วยกันทั้งนั้น แล้วมีใครรู้บ้างว่า ความสุขที่แท้จริงนั้น เกิด

พระมหาทักษิณเถระ

๕๒

จากการสั่งสมบุญอยู่เป็นประจำสม่ำเสมอ เพราะบุญคือสิ่งที่อยู่เบื้องหลังความสุขและความสำเร็จทั้งปวง ถ้าชาวโลกรู้จักต้นทางแห่งความสุขอย่างนี้ แล้วหันมาสั่งสมบุญให้ใจเกาะเกี่ยวอยู่กับกุศลธรรม อกุศลซึ่งเป็นเหตุแห่งความทุกข์จะไม่เกิดขึ้น เพราะความสุข และความทุกข์เป็นผลที่เกิดมาจากบุญและบาปที่เราทำไปแล้ว เพราะฉะนั้นเมื่ออยากมีความสุขก็ต้องสั่งสมบุญ

ในทางพุทธศาสนา พระบรมศาสดาของเราทรงสอนวิธีการจะให้ได้พบกับความสมหวังในสิ่งที่ตั้งใจไว้ว่า เมื่อทำบุญอะไรแล้ว ต้องอธิษฐานกำกับด้วย แรงอธิษฐานจะเป็นเสมือนทางเสือเรือที่คอยคัตท้ายนาวาชีวิตให้ไปสู่จุดหมายปลายทางได้อย่างถูกต้อง และปลอดภัย เป็นการตอกย้ำเป้าหมายที่ตั้งไว้ไม่ว่าจะเป็นเป้าหมายระยะใกล้หรือไกลก็ควรอธิษฐานจิตไว้ให้มัน แต่ต้องเป็นการอธิษฐานที่เป็นไปในสิ่งประกอบด้วยกุศล เป็นไปเพื่อการบรรลุมรรคผลนิพพาน การตั้งจิตอธิษฐานคอยกำกับไว้แบบนี้ จะทำให้เราประสบความสำเร็จและความสำเร็จที่เราตั้งใจไว้จะเป็นอัศจรรย์ เรียกได้ว่า แรงบุญหนุนแรงอธิษฐานให้กลายเป็นจริงได้

เหมือนอย่างพระเถระรูปหนึ่งที่หลวงพ่อกับจะนำมาเล่าในครั้งนี้นี้ ท่านเป็นตัวอย่างในการทำบุญแล้วรู้จักอธิษฐานจิต

พระมหาจักรยานเถระ

๕๓

ทุกครั้งที่ท่านทำบุญ ท่านจะตั้งจิตอธิษฐานไว้ทุกๆ ครั้ง พระเถระรูปนี้ก็คือ พระมหาจักรยานเถระ ท่านได้บำเพ็ญกุศลต่างๆ มากมายกับพระสัมมาสัมพุทธเจ้าในอดีตมาหลายพระองค์ ได้สั่งสมบุญที่เป็นอุปนิสัยแห่งการได้นิพพานสมบัติในภพต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นมนุษย์หรือเทวดา

*เหมือนในสมัยของพระปทุมุตตรสัมมาสัมพุทธเจ้า ท่านได้บังเกิดในตระกูลคฤหบดี วันหนึ่งมีโอกาสไปฟังธรรมในสำนักของพระบรมศาสดา ได้เห็นภิกษุรูปหนึ่งซึ่งพระบรมศาสดาทรงสถาปนาไว้ในตำแหน่งที่สามารถจำแนกเนื้อความพุทธพจน์ที่พระบรมศาสดาตรัสไว้โดยย่อ แม้เพียงเล็กน้อย ให้พิสดารโดยลึกซึ้งได้ ตัวท่านเองปรารถนาอยากได้ตำแหน่งนั้นบ้าง จึงหมั่นทำบุญให้ทานทุกอย่างจนตลอดชีวิต พร้อมกับอธิษฐานจิตตอกย้ำเป็นผังสำเร็จ ตัดแน่นที่ศูนย์กลางกายตลอดเวลา เมื่อละโลกไปแล้ว บุญนั้นส่งผลให้ท่านได้ไปเสวยทิพยสมบัติในเทวโลกเป็นเวลายาวนาน

ต่อมาในสมัยของพระผู้มีพระภาคเจ้าพระนามว่า สุธัมมะ ท่านเกิดเป็นวิทายาธรทองเที้ยวไปทางอากาศ เห็นพระผู้มี-

พระมหาทักษิณเถระ

๕๔

พระภาคเจ้าซึ่งประทับนั่งในป่าตามลำพัง จึงเกิดความเลื่อมใส เอาดอกกรรณิการมาทำสักการบูชาด้วยความนอบน้อม ด้วยผลบุญนั้น ได้ส่งให้ท่านกลับไปเสวยทิพยสมบัติเหมือนเดิม และเวียนวนอยู่ในสุคติภูมิอย่างเดียว ตั้งแต่ภพชาตินั้นมา ท่านไม่เคยตกไปในอบายภูมิเลย

ครั้นได้มาบังเกิดในยุคสมัยของพระผู้มีพระภาคเจ้าพระนามว่า กัสสปะ ท่านเกิดเป็นลูกเศรษฐีในกรุงพาราณสี เมื่อพระผู้มีพระภาคเจ้าปรินิพพานแล้ว ท่านได้นำเอาแผ่นอิฐทองคำมีราคาแสนหนึ่งบูชาที่เจดีย์ทองสำหรับบำเพ็ญกัมมัฏฐาน ได้ตั้งความปรารถนาไว้ว่า “ด้วยผลแห่งบุญนี้ ขอให้สรีระของข้าพระองค์คงมีวรรณะดุจทองคำในทุกภพทุกชาติที่ได้บังเกิดแล้วด้วยเถิด” เมื่ออธิษฐานจิตมั่นอย่างนั้นแล้ว ก็ตั้งใจทำบุญทะนุบำรุงพุทธศาสนาไม่เคยขาดเลยจนตลอดชีวิต

ครั้นละจากอัตภาพนั้นแล้ว ได้ไปเสวยทิพยสมบัติในเทวโลกอีก พอครบหนึ่งพุทธันดร ในพุทธรูปบาทกาลนี้ได้ลงมาเกิดเป็นลูกของพราหมณ์ ซึ่งเป็นบุโรหิตของพระเจ้าจันทรปัชโชต ในกรุงอุชเชนี เนื่องจากท่านมีผิวพรรณวรรณะเปล่งปลั่งดังทองคำ จึงได้รับการขนานนามว่า กัญจนกุมาร แต่บางท่านก็เรียกว่า กัจจายนกุมาร เพราะเป็นชื่อของวงศ์สกุล พอเติบโตใหญ่

พระมหาทักษิณเถระ

๕๕

ได้ตั้งใจศึกษาเล่าเรียนจนแตกฉานในไตรเพท และต่อมาก็ได้
ตำแหน่งปุโรหิตแทนบิดาซึ่งล่วงลับไปแล้ว

เมื่อพระเจ้าจันทรปักษ์โชตได้สดับข่าวว่า พระพุทธเจ้า
ทรงอุบัติขึ้นแล้ว จึงมีพระราชโองการให้ท่านปุโรหิตออก
เดินทางไปเข้าเฝ้าพระบรมศาสดา เพื่อกราบอาราธนามาโปรด
ชาวเมืองที่กรุงอุชเชนี ท่านปุโรหิตพร้อมทั้งเพื่อนรวมเป็น ๘ ท่าน
จึงออกเดินทางไป เมื่อไปถึงก็เข้าไปกราบพร้อมกับนั่งฟังธรรม
ร่วมกับมหาชน ได้ตั้งใจฟังธรรมขณะที่พระพุทธองค์ทรงแสดง
ในเวลาจบพระธรรมเทศนา ท่านปุโรหิตพร้อมกับเพื่อนอีก ๗ คน
ดำรงอยู่ในอภัตตผล พร้อมด้วยปฏิบัติสัมปทาญาณ

จากนั้น พระบรมศาสดาจึงทรงเหยียดพระหัตถ์ออก
แล้วตรัสว่า “พวกเธอ จงเป็นภิกษุมาเถิด ธรรมอันเรากล่าวดีแล้ว
เธอจงประพฤติพรหมจรรย์เถิด” ทันใดนั้น ภิกษุเหล่านั้นมีผม
และหนวด ยาวประมาณ ๒ องคุลี ทรงบาตรและจีวรอันสำเร็จ
ด้วยบุญฤทธิ์ และพุทธานุภาพ ได้เป็นเหมือนพระเถระบวชมาแล้ว
๖๐ พรรษา เมื่อบวชเสร็จแล้ว วันหนึ่ง พระเถระได้กราบทูล
พระบรมศาสดาว่า “ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ พระเจ้าจันทรปักษ์โชต
ปรารถนาจะอภิวาท และฟังธรรมของพระองค์”

พระบรมศาสดาตรัสว่า “กัจจายนะ เธอจะเป็นตัวแทน

๕๖

ของเรา เมื่อเธอไปถึงที่นั่นแล้ว พระราชาจักรทรวงเลื่อมใส” เมื่อได้รับมอบหมายจากพระพุทธรองค์เช่นนั้นแล้ว พระเถระพร้อมกับเพื่อนสหธรรมิกทั้ง ๘ รูป ก็ทูลลาออกเดินทางกลับไปกรุงอุชเชนี ท่านได้แสดงธรรมจนทำให้พระราชาทรวงเลื่อมใสแล้วได้ประดิษฐานพระศาสนาไว้ในอวันตชนบทอย่างมั่นคง หลังจากนั้น จึงกลับมาเข้าเฝ้าพระบรมศาสดา ด้วยอำนาจความปรารถนาที่ท่านตั้งไว้ดีแล้วนั้น ทำให้ปภังค์ทั้ง ๓ คือ กัจจายนปภังค์ มหานิรุตติปภังค์ และเนตติปภังค์ ได้ปรากฏแก่ท่านอย่างชัดเจน ทำให้ท่านสามารถจำแนกธรรมที่พระพุทธรองค์ทรวงแสดงไว้ย่อๆ อย่างพิสดารได้เป็นอัศจรรย์

คุณสมบัติพิเศษของท่านที่ไม่เหมือนใครนี้ และแรงอธิษฐานที่ท่านตั้งไว้ ทำให้ท่านได้รับการสถาปนาจากพระผู้มีพระภาคเจ้าในท่ามกลางมหาสังฆสมาคมว่า เป็นเอตทัคคะผู้เลิศกว่าภิกษุทั้งหลายในการจำแนกเนื้อความโดยย่อให้พิสดารได้ ท่านได้ทำหน้าที่เป็นกำลังสำคัญของพระพุทธรศาสนา ในการเผยแผ่พระพุทธรศาสนาให้ขจรขยายออกไป เพื่อเป็นที่พึ่งแก่ชาวโลกทั้งหลาย

เราจะเห็นได้ว่าการสังสมบุญต้องทำกันเป็นเวลายาวนาน สังสมทีละเล็กละน้อย ทำกันให้บ่อยๆ ลักวันหนึ่งเมื่อบุญส่งผล

พระมหาทักษิณเถระ

๕๓

เต็มที่ วิชากรรมหรือวิชากรรมก็ขวางไม่อยู่ สิ่งดีๆ ที่เราทำไว้ จะเฟลิตผลให้ได้พบแต่สิ่งที่ดีงาม และที่สำคัญการทำบุญต้อง อธิษฐานกำกับด้วยทุกครั้ง เพราะจะทำให้เป้าหมายที่เราตั้งไว้ สำเร็จได้ตามฝัน และเป็นการย่นย่อระยะทางในการสร้างบารมี ของเราให้สั้นลงอีกด้วยเหมือนอย่างที่เราได้เห็นท่านได้ทำไว้เป็น แบบอย่าง ท่านทำบุญใหญ่ด้วย และอธิษฐานจิตควบคู่กันไปด้วย ทำให้เส้นทางชีวิตของท่านดำรงอยู่บนเส้นทางสุคติโลกสวรรค์ และมนุษยโลก ไม่เสียเวลาไปเสียทุกข์ในอบายภูมิ มีแต่สังสม บุญกุศล จนได้มนุษย์สมบัติ สวรรค์สมบัติเรื่อยมา

สุดท้าย ท่านก็สมปรารถนาได้นิพพานสมบัติ ยุติการ เวียนว่ายตายเกิดในสังสารวัฏอีกต่อไป มีแต่ความสุขในอายตณ- นิพพานอย่างเดียว เพราะฉะนั้นให้ทุกท่านหมั่นสังสมบุญให้ได้ ทุกอย่าง ทำให้ครบถ้วนบริบูรณ์ อย่าประมาทชะล่าใจว่า เรามี บุญมากแล้ว หรือทำกันมานานแล้ว อย่าพึงคิดอย่างนั้น ให้ พุ่มเททำกันให้เต็มที่ ทำจนสุดกำลังและสุดใจ บุญใหญ่จะได้ บังเกิดขึ้นกับเรา และจะเป็นที่พึงให้กับตัวของเราได้ทั้งในภพนี้ และภพหน้า

